

عوامل موثر در سرانجام کودکان مبتلا به شوک جبران نشده

امیر حسین جعفری روحی: گروه طب اورژانس و بیماریهای کودکان، مرکز تحقیقات سلامت کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران، نویسنده رابط:
Email: jafarirouhi@tbzmed.ac.ir

نعمت بیلان: گروه بیماریهای کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران
علی تقی زادیه: گروه طب اورژانس، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران
سپیده طهماسبی: گروه طب اورژانس، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران
پونه نویدی: بیمارستان کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

دریافت: ۹۰/۷/۲۲ پذیرش: ۹۰/۱۱/۲۷

چکیده

زمینه و اهداف: شوک از علل مهم مرگ و میر و ناتوانی کودکان می‌باشد. شایعترین اتیولوژی آن شوک هیپولمیک است. تشخیص به موقع و شروع هر چه سریعتر درمان از مهمترین عوامل مرتبط با سرانجام شوک در کودکان می‌باشد. هدف از این مطالعه تعیین عوامل موثر در سرانجام کودکان مبتلا به شوک جبران نشده بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی، سرانجام بیماران بستری در بخش مراقبتهای ویژه کودکان، بصورت ترخیص یا فوت تعیین گردید. مشخصات بیماران شامل متغیرهای سن، جنس، اتیولوژی شوک، یافته‌های آزمایشگاهی، وجود اختلال ارگان و مداخلات درمانی زودرس بین دو گروه مقایسه شد.
یافته‌ها: متغیرهای غیرمستقل موثر در مرگ و میر شامل اتیولوژی، ترومبوسیتوپنی، وجود درگیری ارگان‌های ریوی، کلیوی، هماتولوژیک و نورولوژیک، مایع درمانی زودرس، لوله گذاری زودرس و آرامبخشی زودرس بودند. متغیرهایی نظیر سن، جنس، تعداد لکوسیتها و اختلال ارگانهای قلبی و کبدی بین دو گروه تفاوت معنی دار آماری نداشتند. تنها متغیرهای پیش بینی کننده مستقل مرگ و میر در مطالعه چندمتغیره، لوله گذاری زودرس در بدو پذیرش ($OR=1.17, 95\%CI=1.07-1.28, p=0.05$) و آرامبخشی زودرس ($OR=1.36, 95\%CI=1.09-1.42, p=0.04$) بودند.
نتیجه گیری: عدم لوله گذاری و آرامبخشی زودرس متغیرهای معتبر پیش بینی کننده مرگ و میر در بیماران مبتلا به شوک جبران نشده بودند.

کلیدواژه‌ها: شوک، اختلال مولتی ارگان، سرانجام